

ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Цавалюк Т.О. Психологічний супровід формування інтелектуальних почуттів молодших школярів У статті розкрито основні завданнями інтелектуального розвитку (формування правильних уявлень про навколишній світ, розвиток пізнавальних психічних процесів, розвиток інтелектуальних умінь і навичок; формування найпростіших способів розумової діяльності), як основного чинники успішності психологічного супроводу формування інтелектуальних почуттів.

Психологічний супровід є, по суті, динамічним процесом, який необхідно розглядати як цілісну діяльність психолога, містить у собі п'ять взаємопов'язаних компонентів: систематичне відстеження клініко-психологічного і психолого-педагогічного статусу дитини в динаміці її психічного розвитку; створення соціально-психологічних умов для ефективного психічного розвитку дитини в соціумі; систематичну психологічну допомогу дитині у вигляді консультування, психокорекції, (психологічної підтримки); систематичну психологічну допомогу батькам і родичам; організацію життєдіяльності дитини у соціумі з урахуванням його психічних і фізичних можливостей.

Теоретичний аналіз проблем психологічного супроводу формування інтелектуальних почуттів молодших школярів свідчить про наявність потреби у використанні дидактичних ігор як основних чинників стимулювання їх інтелектуального розвитку.

Ключові слова: дидактичні ігри, інтелектуальні почуття, психологічний супровід, розумова діяльність.

Цавалюк Т.А. Психологическое сопровождение формирования интеллектуальных чувств младших школьников В статье раскрыты основные задачи интеллектуального развития (формирование правильных представлений об окружающем мире, развития познавательных психических процессов, развитие интеллектуальных умений и навыков, формирование простых способов умственной деятельности), как основного фактора успешности психологического сопровождения формирования интеллектуальных чувств.

Психологическое сопровождение является, по сути, динамическим процессом, который необходимо рассматривать как целостную деятельность психолога, содержит в себе пять взаимосвязанных компонентов: систематическое отслеживание клиничко-психологического и психолого-педагогического статуса ребенка в динамике его психического развития; создание социально-психологических условий для эффективного психического развития ребенка в социуме; систематическую психологическую помощь ребенку в виде консультирования, психокоррекции, (психологической поддержки); систематическую психологическую помощь родителям и родственникам; организацию жизнедеятельности ребенка в социуме с учетом его психических и физических возможностей.

Теоретический анализ проблем психологического сопровождения формирования интеллектуальных чувств младших школьников свидетельствует о наличии потребности в использовании дидактических игр как основных факторов стимулирования их интеллектуального развития.

Ключевые слова: дидактические игры, интеллектуальные чувства, психологическое сопровождение, умственная деятельность.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими практичними завданнями.

У останні роки, завдяки роботам М.Р. Бітянової, Р. Бардієр, Т. Чередникової широко вживаним стало словосполучення «психологічний супровід». Ідеологія супроводу полягає в тому, щоб не захищати дитину від труднощів, не вирішувати її проблеми замість нього, а створювати умови для здійснення усвідомленого, відповідального і самостійного вибору на його життєвому шляху. Психолог йде поруч з дитиною як друг і помічник. Дитина завжди може звернутися до нього за допомогою, але це не означає, що психолог стане все робити за нього. Функції психолога в парадигмі супроводу нагадують чимось роботу охоронця. Його і не видно, може бути, поки він не знадобиться. Найчастіше його завдання – це створення сприятливих умов дитині для самостійного рішення. Але бувають моменти, коли він повинен стрімко втрутитися, або зупинити, або повести за собою, щоб врятувати і допомогти.

Сама ідея супроводу як втіленням гуманістичного та особистісно-орієнтованого підходів пов'язана з реалізацією права дитини на повноцінний розвиток. Метою психологічного супроводу є створення соціально-психологічних умов для розвитку особистості учнів і їх успішного навчання.

Останні дослідження і публікації, виділення невирішених питань загальної проблеми, якій присвячується стаття. На сьогоднішній день у науковій літературі досліджуються фактори становлення та розвитку формування інтелектуальних почуттів молодших школярів. Так, стаття Комарова Е.Н., Лопіна Е.А. характеризує особливості емоційної сфери дітей молодшого шкільного віку взагалі; Архіпкіна О.С. досліджує реконструкцію суб'єктивного семантичного простору, який означає емоційний стан; Полуніна А.М. розкриває зміст можливостей зображувальної діяльності у розвитку гуманітарних почуттів дитини; Андреева І.Н. характеризує передумови розвитку емоційного інтелекту; Вахрушева Л.Н. пояснює вираженість структурних і якісних характеристик емоційного інтелекту на етапі юності й ранньої дорослості; Кудінова І.Б. Розкриває зміст соціального інтелекту як предмету дослідження психології інтелекту.

Сучасні дослідження у галузі інтелектуальних почуттів молодших школярів свідчать про наявність низького рівня вивчення взаємозв'язку інтелектуальних почуттів молодших школярів.

Формулювання цілей і постановка завдань статті. Сутнісною характеристикою психологічного супроводу є створення умов для переходу особистості й (або) сім'ї до самопомогі. Умовно можна сказати, що в процесі психологічного супроводу фахівець створює умови і надає необхідну і достатню (але ні в якому разі не надлишкову) підтримку для переходу від позиції «Я не можу» до позиції «Я можу сам справлятися зі своїми життєвими труднощами».

Мета статті: аналіз змісту поняття «психологічний супровід» у процесі формування інтелектуальних почуттів молодших школярів.

Виклад методик і результатів досліджень. Супровід розглядається нами як процес, як цілісна діяльність практичного шкільного психолога, в рамках якої можуть бути виділені три обов'язкових взаємозалежних компонента: систематичне відстеження психолого-педагогічного статусу дитини і динаміки його психічного розвитку в процесі навчання.

Створення спеціальних соціально-психологічних умов для надання допомоги дітям, що мають проблеми у психологічному розвитку, навчанні. В рамках цієї ідеології

виявляється можливим обґрунтовано і чітко підійти до відбору змісту конкретних форм роботи і найголовніше – визначити поняття соціально-психологічного статусу школяра. Тобто ми отримуємо можливість відповісти на питання, що саме потрібно знати про школяра для організації умов його успішного навчання і розвитку. У найзагальнішому вигляді соціально-психологічний статус школяра являє собою систему психологічних характеристик дитини або підлітка. У цю систему включаються ті параметри його психічної життя, знання яких необхідно для створення сприятливих соціально-психологічних умов навчання і розвитку. В цілому ці параметри можуть бути умовно розділені на дві групи. Першу групу складають особливості школяра. Насамперед, особливості його психічної організації, інтересів, стилю спілкування, ставлення до світу та інше. Їх потрібно знати і враховувати при побудові процесу навчання і взаємодії. Другу складають різні проблеми або труднощі, які виникають в учня у різних сферах його шкільного життя і внутрішньому психологічному самопочутті в шкільних ситуаціях. Їх треба знаходити і коригувати (розвивати, компенсувати). І ті, і інші потрібно виявляти в процесі роботи для визначення оптимальних форм супроводу.

У ході психологічного супроводу вирішуються наступні завдання: систематично відстежувати психолого-педагогічний статус дитини та динаміку його психологічного розвитку у процесі шкільного навчання; формувати у молодших школярів здатності до самопізнання, саморозвитку і самовизначення; створити спеціальні соціально-психологічні умови для надання допомоги дітям, які мають проблеми у психологічному розвитку, навчанні.

Розвиток інтелектуальної сфери відбувається, як у повсякденному житті, в ході спілкування з дорослими, у процесі систематичного навчання на заняттях, але і в дидактичних іграх в дошкільних установах. Найважливішу роль при цьому відіграє систематично здійснюваний процес розвитку інтелектуальної сфери.

Розвиток інтелектуальної сфери – це цілеспрямований вплив дорослих на розвиток активної розумової діяльності дітей. Воно включає повідомлення доступних знань про навколишній світ, їх систематизацію, формування пізнавальних інтересів, інтелектуальних навичок і вмінь, розвиток пізнавальних процесів.

У дидактичних іграх створюються сприятливі умови для засвоєння дітьми досить складних знань, умінь і навичок, для формування різних здібностей дітей. Ігровий метод навчання є найбільш ефективним у роботі з дітьми дошкільного віку.

Ці ігри розвивають не тільки психічні процеси, але й такі важливі якості особистості, як цілеспрямованість, зосередженість, і такі соціальні почуття, як співчуття, колективізм, дружба та інше.

В дошкільному віці закладається фундамент уявлень і понять, який забезпечує подальше успішне розумовий розвиток дитини. Дошкільне дитинство є оптимальним періодом у розумовому розвитку людини.

В даний час з'явився цілий напрям у педагогічній науці – ігрова педагогіка, яка вважає гру провідним методом виховання і навчання дітей дошкільного і молодшого шкільного віку. У дослідженнях Ф.Н. Блехер, З.М. Богуславської, Л.А. Венгера, А.К. Бондаренко утвердилася взаємозв'язок навчання і гри, визначилися структура ігрового процесу, основні форми і методи керівництва дидактичними іграми. Тому опора на гру (ігрову діяльність, ігрові форми, прийоми) – це найважливіший шлях включення дітей у навчальну роботу, спосіб забезпечення емоційного відгуку на виховні дії і

нормальних умов життєдіяльності.

Таким чином, актуальність теми обумовлена тим, щоб допомогти вихователям і батькам оволодіти методикою використання дидактичних ігор в вихованні та навчанні дітей, роз'яснити значення дидактичної гри в інтелектуальному розвитку.

Дидактична гра виконує завдання: отримання нових знань; є засобом вправлення і закріплення знань; перевірка знань і умінь дітей; реалізація практичної діяльності; активізація пізнавальних процесів.

Організація дидактичних ігор здійснюється в трьох основних напрямках: підготовка до проведення дидактичної гри, її проведення і аналіз.

У підготовку до проведення дидактичної гри входять: відбір ігри відповідно до завдань виховання і навчання; поглиблення і узагальнення знань, розвиток сенсорних здібностей; активізація психічних процесів (пам'ять, увага, мислення, мовлення) та інше; встановлення відповідності відібраною гри програмним вимогам виховання і навчання дітей певної вікової групи; визначення найбільш зручного часу проведення дидактичної гри (в процесі організованого навчання на заняттях або у вільний від занять та інших режимних процесів час); вибір місця для гри, де діти можуть спокійно грати, не заважаючи іншим. Таке місце, як правило, відводять у груповій кімнаті або на дільниці; визначення кількості граючих (вся група, невеликі підгрупи, індивідуально); підготовка необхідного дидактичного матеріалу для обраної гри (іграшки, різні предмети, картинки, природний матеріал); підготовка до гри самого вихователя: він повинен вивчити і осмислити весь хід гри, своє місце в грі, методи керівництва грою; підготовка до гри дітей збагачення їх знаннями, уявленнями про предмети і явища навколишнього життя, необхідними для вирішення ігрової задачі.

Проведення дидактичних ігор включає: ознайомлення дітей зі змістом гри, з дидактичним матеріалом, який буде використаний в грі (показ предметів, картинок, коротка бесіда, в ході якої уточнюються знання та уявлення дітей про них); пояснення ходу й правил гри. При цьому вихователь звертає увагу на поведінку дітей у відповідності з правилами гри, на чітке виконання правил (що вони забороняють, дозволяють, наказують); показ ігрових дій, у процесі якої вихователь вчить дітей правильно виконувати дію, доводячи, що в іншому випадку гра не призведе до потрібного результату; визначення ролі вихователя в грі, його участь в якості граючого, вболівальника чи арбітра. Міра особистої участі вихователя в грі визначається віком дітей, рівень їх підготовки, складності дидактичного завдання, ігрових правил. Беручи участь в грі, педагог спрямовує дії граючих (порадою, запитанням, нагадуванням); підведення підсумків гри – це відповідальний момент у керівництві нею, так як за результатами, яких діти домагаються в грі, можна судити про її ефективність, про те, чи буде вона з інтересом використовуватися в самостійній ігровій діяльності дітей. При підведенні підсумків вихователь підкреслює, що шлях до перемоги можливий тільки через подолання труднощів, увага і дисциплінованість.

Наприкінці гри педагог запитує у дітей, чи сподобалася їм гра, і обіцяє, що наступного разу можна грати в нову гру, вона буде також цікавою.

Дидактизм в грі повинен поєднуватися із цікавістю, жартом, гумором. Захоплення грою мобілізує розумову діяльність, полегшує виконання завдання.

Аналіз проведеної гри спрямований на виявлення прийомів її підготовки та проведення: які прийоми виявилися ефективними в досягненні поставленої мети, що не

спрацювало і чому. Це допоможе удосконалювати як підготовку, так і сам процес проведення гри, уникнути помилок. Крім того, аналіз дозволить виявити індивідуальні особливості в поведінці та характері дітей і, значить, правильно організувати індивідуальну роботу з ними. Самокритичний аналіз використання гри у відповідності з поставленою метою допомагає варіювати гру, збагачувати її новим матеріалом у подальшій роботі.

Таким чином, методично грамотно організована дидактична гра сприяє розвитку інтелектуальної сфери дітей.

Виділимо основні умови, дотримання яких сприяє формуванню та зміцненню пізнавальної активності: максимальна опора на активну розумову діяльність учнів. Головним ґрунтом для розвитку пізнавальних сил і можливостей учнів, як і для розвитку пізнавальної справжньої активності, є ситуації рішення пізнавальних завдань, ситуації активного пошуку, здогадів, міркування, ситуації розумової напруги, ситуації суперечливості суджень, зіткнень різних позицій, у яких необхідно розібратися самому, прийняти рішення, встати на певну точку зору.

Друга умова, яка забезпечує формування пізнавальної активності, полягає в тому, щоб вести навчальний процес на оптимальному рівні розвитку учнів.

Емоційна атмосфера навчання, позитивний емоційний тонус навчального процесу – третя важлива умова. Створення сприятливої емоційної атмосфери пізнавальної діяльності учнів – найважливіша умова формування пізнавальної активності і розвиток особистості учня в навчальному процесі.

Важлива умова, що забезпечують сприятливий вплив на пізнавальну активність і на особистість в цілому – сприятливе спілкування в навчальному процесі. Прагнення до спілкування з товаришами, із учителем саме по собі може бути сильним мотивом навчання і в той же час сприяти зміцненню пізнавальної активності.

Наступне головна умова формування пізнавальної активності – змістовність навчального матеріалу. Він несе учням нову, ще невідому раніше інформацію, що викликає почуття подиву перед тим, як багатий світ і як мало він ще відкритий йому, учневі, і як цікаво і захоплює пізнати це нове на кожному уроці.

Самостійна діяльність учнів є необхідною умовою формування пізнавальної активності. Пізнавальна активність школяра, якщо вона достатня, стійка, слід розглядати як особистісне утворення, яке виражає інтелектуальний відгук на процес пізнання, живу участь, подумки-емоційну чуйність учня у пізнавальному процесі.

Використання різноманітних форм і методів навчання, дозволяють підвищити рівень пізнавальної активності. У початковій школі, використання ігрових моментів на уроці, включення цікавого матеріалу і використання дидактичних ігор.

До дидактичної гри, як будь-якій формі, пред'являються психологічні вимоги: як і будь-яка діяльність, ігрова діяльність на уроці повинна бути мотивована, а учням необхідно відчувати потребу в ній; важливу роль відіграє психологічна та інтелектуальна готовність до участі в дидактичній грі; для створення радісного настрою, взаєморозуміння, дружелюбності вчителю необхідно враховувати характер, темперамент, старанність, організованість, стан здоров'я кожного учасника гри; зміст гри має бути цікаво і значимо для її учасників; гра завершується отриманням результатів, представляють цінність для них.

Ігрові дії спираються на знання, вміння та навички, набуті на заняттях, вони

забезпечують учням можливість приймати раціональні, ефективні рішення, оцінювати себе і оточуючих критично.

Далеко не всі в навчальному матеріалі може бути для учнів цікаво. І тоді виступає ще один, не менш важливий джерело пізнавального інтересу – організація і включення в урок дидактичних ігор. Що б збудити бажання вчитися, потрібно розвивати потребу учня займатися пізнавальною діяльністю, а це означає, що в процесі її школяр повинен знаходити привабливі сторони, що сам процес навчання містив у собі позитивні заряди інтересу.

Шлях до нього лежить, насамперед, через включення дидактичних ігор. Щоб дидактична гра була засобом активізації пізнавальної активності, при її використанні варто дотримуватися ряду умов, які дозволяють педагогу викликати у дитини інтерес до знань: наявність в учнів певного обсягу знань; наявність у дітей навичок навчально-ігрової діяльності; розуміння цілей і завдань дидактичної гри; відповідність компонентів і параметрів гри віковим психологічним особливостям учнів; усвідомлення учнями навчальної значимості даної дидактичної гри; наявність рефлексії; дитина по закінченню гри, повинен усвідомлювати нові знання, які він отримав в ході гри, тобто «що нового дізнався?»

Основні рекомендації щодо проведення дидактичних ігор:

1. Рекомендується як можна ширше використовувати дидактичні ігри на фронтальних, групових корекційно – розвивальних заняттях, на індивідуальних заняттях, а також у різних режимних моментах, так як при їх впливі досягається найкраще засвоєння досліджуваного матеріалу;

2. Дидактичні ігри повинні бути доступні і зрозумілі дітям, відповідати їх віковим і психологічним особливостям;

3. У кожній дидактичній грі має бути своя конкретна навчальна задача, яка відповідає темі заняття та корекційного етапу;

4. Знаючи особливості дітей цього віку, для кращого сприйняття досліджуваного матеріалу з використанням дидактичної гри, необхідно намагатися задіяти кілька аналізаторів (слухового і зорового, слухового і тактильного);

5. Проводячи дидактичну гру, необхідно використовувати різноманітну наочність, яка повинна нести смислове навантаження і відповідати естетичним вимогам (натуральні предмети, муляжі, малюнки);

6. При проведенні дидактичної гри рекомендується підбирати такі завдання, які сприяють не тільки отримання нових знань (з чим ви знайомите – це навчальна завдання), але й корекції психічних процесів дитини з ОПФР про яких говорилося вище. В картотеці ви прописуєте кілька корекційних завдань, а в роботі з кожною дитиною вирішуєте конкретну задачу.

Насамперед, педагог повинен усвідомити і сформулювати мету гри, відповісти на питання: які вміння і навички діти освоюють в процесі гри, якому моменту гри треба приділити особливу увагу, які виховні цілі переслідуються при проведенні гри. Не можна забувати, що за грою стоїть навчальний процес. І завдання педагога – спрямувати сили дитини на навчання, зробити серйозний працю дітей цікавим і продуктивним.

Висновки і подальші перспективи досліджень. Основними завданнями інтелектуального розвитку є: формування правильних уявлень про навколишній світ, про найпростіші явища природи і суспільного життя; розвиток пізнавальних психічних

процесів – відчуттів, сприйняття, пам'яті, уяви, мислення, мови; розвиток допитливості та розумових здібностей; розвиток інтелектуальних умінь і навичок; формування найпростіших способів розумової діяльності.

Теоретичний аналіз проблем психологічного супроводу формування інтелектуальних почуттів молодших школярів свідчить про наявність потреби у використанні дидактичних ігор як основних чинників стимулювання інтелектуального розвитку молодших школярів.

Перспективи подальших досліджень дають можливість розширити зміст психологічного інструментарію з метою оптимізації психологічного супроводу формування інтелектуальних почуттів молодших школярів. Поряд із цим поглиблення досліджень із теми дадуть можливість визначити проблеми та бар'єри, які виникають у процесі формування інтелектуальних почуттів молодших школярів з метою їх ефективного подолання.

Список використаних джерел

1. Абакумова И.В. Дифференцированная организация учебного процесса как фактор смыслообразования учащихся // Научная мысль Кавказа. 2002. №9, С. 117-127
2. Березина В.А. Творческое и интеллектуальное развитие ребёнка в системе дополнительного образования // Актуальные проблемы образования и воспитания: профессиональное мастерство и индивидуальный стиль современного педагога – М., «Арманов-центр», 2010. – С. 131-135
3. Блинова Т.Л. Имитационные дидактические игры как средство развития познавательного интереса учащихся в процессе обучения математике в общеобразовательной школе. - Екатеринбург, 2003. - С. 180
4. Дидактические игры и занятия с детьми раннего возраста: пособие для воспитателей / под ред. Е.И. Радиной, М.И. Поповой. – Изд. 2-е. – М.: Просвещение, 1972. – 567с.
5. Жукова З.П. Развитие интеллектуальных способностей младших школьников в ходе игры // Начальная школа – 2006, № 5. – С. 30-31
6. Зак З.А. Методика развития интеллектуальных способностей у детей. – М., Пресса, 2001. – 367с.
7. Изотова Е.И., Никифорова Е.В. Эмоциональная сфера ребенка: Теория и практика: Учеб. пособие для студ. вузов. – М.: «Академия», 2004. – 288с.
8. Кодлюк Я.П. Субъектность младшего школьника в учебной деятельности / Я.П. Кодлюк // Начальная школа / Гл. ред. А.М. Лукьянец. – 2013, № 1. – С. 6-9
9. Мурадова Ф.Р. Использование дидактических игр в учебно-воспитательном процессе как метод развитие интеллектуальных способностей учащихся / Ф.Р. Мурадова, З.Р. Мурадова, И.И. Хайитова // Молодой ученый. – 2011, № 3, Т.2. – С. 134-135
10. Настольная книга родителей / Сост. В.З. Солоухин. – Мин.: Выш. шк., 1991. – 302с.
11. Никольская И.М., Грановская Р.М. Психологическая защита у детей. – СПб., Речь, 2006. – 352с.
12. Особенности психического развития детей 6-7-летнего возраста. Под ред. Д.Б. Эльконина, А.Л. Венгера. – Москва, 1988. – С. 48-51
13. Серый А.В. Психологические механизмы функционирования системы личностных смыслов. – Кемерово: Кузбассвузиздат, 2002. – 183с.

Spisok vikorostanih dzherel

1. Abakumov S.I. The differentiated organization of the educational process as a factor of meaning of students // Scientific thought of Caucasus. - 2002. №. 9. - P. 117-127
2. Berezina V.A. Creative and intellectual development of the child in the system to create enhanced education // Actual problems of education and training: professional skills and

- individual style of the modern teacher – N. «Armanov center», 2010. – P. 131-135
3. Blinova T. L. Simulation of a didactic game as means of development of cognitive interest of pupils in learning mathematics in secondary school. - Yekaterinburg, 2003. –180p.
 4. Educational games and activities for children of early age: a Handbook for educators / edited by E.S. Radzina, N.S. Popova. Ed. 2-E. – M.: Education, 1972. – 567p.
 5. From Zhukov.P. The development of intellectual abilities of younger schoolboys in the course of the game // Elementary school – 2006, № 5. – P. 30-31
 6. Zak S. A. the Methodology of development of intellectual abilities in children. – M., 2001. – 367p.
 7. Izotova E.S., Nikiforova E.V. Emotional sphere of the child: Theory and practice: Textbook. a manual for students. universities. – M.: «Academy», 2004. – 288p.
 8. Kozluk J.P. the Subjectivity of the younger schoolboy in educational activity / I.P. Kozluk // Primary school / Chapter. edited by A.M. Lukyanets. – 2013, № 1. – P. 6-9
 9. Muradova F.G. the Use of didactic games in the educational process as a method of development of intellectual abilities of pupils / F.G. Muradova, From.G. Muradova, S.S. Hajicova // Young scientist. – 2011, № 3, Vol. 2. – P. 134-135
 10. Parents Handbook / Comp. S. V. Soloukhin. – Min.: Hig. Sch., 1991. – 302p.
 11. Nicholas S.M. Granovskaya R. M. Psychological protection of children. – SPb., The talk, 2006. – 352p.
 12. Features of mental development of children 6-7 years of age. D. ed. Elkonin, A.L. Wenger. – Moscow, 1988. – P. 48-51
 13. Grey A. Century Psychological mechanisms of functioning of system of personal senses. – Kemerovo: Kuzbassvuzizdat, 2002. – 183p.

Cavalok T.A. Psychological support of the formation of the intellectual senses of younger students The article describes the main tasks of intellectual development (formation of correct ideas about the world, the development of cognitive mental processes, development of intellectual skills, the formation of the easiest ways mental activity) as the main success factors of psychological support formation of intellectual senses. Psychological support is, in fact, a dynamic process that needs to be considered as an integral activity of the psychologist, comprises five interrelated components: the systematic tracking of clinical-psychological and psycho-pedagogical status of the child in the dynamics of his mental development; creating socio-psychological conditions for effective mental development of the child in society; systematic psychological assistance to the child in the form of counselling, psychotherapy, (psychological support); systematic psychological assistance to parents and relatives; the life of the child in society given his mental and physical capabilities. Theoretical analysis of the problems of psychological support formation of intellectual feelings primary school children suggests there is a requirement to use didactic games as the main factors stimulating the intellectual development of younger students. The development of the intellectual sphere is, as in everyday life, in the course of communication with adults in the process of systematic learning in the classroom, but also in didactic games in preschool. A crucial role is played systematically in the process of development of the intellectual sphere. In didactic games are created favorable conditions for the assimilation of children, rather a complex of knowledge, abilities and skills for the formation of different abilities of children. Games teaching method is most effective in working with children of preschool age. These games develop not only mental processes but also such important personal qualities as purposefulness, concentration, and social feelings like compassion, teamwork, friendship, and more.

Keywords: *educational games, intellectual feelings, psychological support, mental activity.*